

ZVON

OCTOBER - ŘÍJEN

2022

časopis krajanské rodiny v New Yorku

www.zvon.info

Biskup Malý na návštěvě v USA a Kanadě

Mons. Václav Malý, pomocný biskup pražského arcibiskupství, který je pověřený péčí o české katolíky ve světě, přijíždí na pastorační návštěvu do Ameriky. V sobotu 24. září udělil svátost biřmování v české misii sv. Cyrila a Metoděje v Chicagu. Slavnost sv. Václava oslaví večerní mši svatou ještě v Chicagu. Potom se přesune do Toronta, kde uvede do funkce nového faráře v kostele sv. Václava, Rev. Jana Davida. Dosavadní farář Rev. Jan Čukáš se vrací zpět na Moravu. Oběma kněžím chci popřát vše dobré ve službě našemu Pánu Ježíši Kristu. Otce Jana Davida vítám v Americe a otci Janu Čukášovi přeji hodně farníky na Moravě.

Fr. Antonín

Foto na obálce - interiér kostela sv. Václava v Torontu

„The Queen is dead, long live The King!“ Pohřeb královny Alžběty II. se stal nejsledovanější televizní přenos v dějinách. Podle odhadu sledovalo poslední rozloučení s královnou přes čtyři miliardy lidí na celém světě. Sledoval jsem působivé, velmi důstojné obřady s malými přestávkami. Jako katolík jsem si také nemohl nevšimnout velké podobnosti modliteb za zemřelé s našimi katolickými modlitbami. Jenom snad, že duchovní používali starou angličtinu s „thou, thine, thy, thee, slovními tvary, které my používáme méně častěji v našich modlitbách.

Jak pravdivě vyzněly modlitby za královnu, za spásu její duše a připomněly nám pomíjivost tohoto života a nutnost milosrdenství našeho Boha, aby se náš život naplnil v setkáním s Ním, našim stvořitelem. Při pohřebních obřadech zazněla hudba, zpěv a byla vidět krása a vznešenost chrámů, které na prvním místě oslavují našeho Boha, dárce života, Pána všech věků.

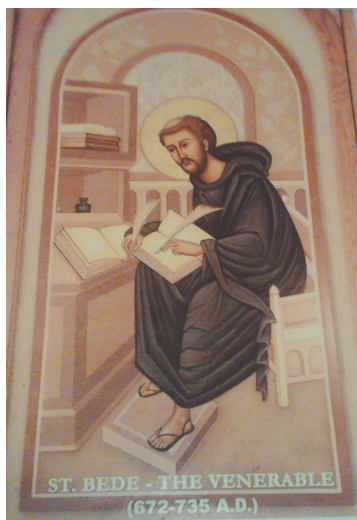
Nedávno jsem pohřbíval jednoho chudého člověka, na jehož pohřbu byl jenom jeden člověk (ten, který se o něho staral) v celém našem velkém chrámě ve Forest Hills. Při obřadu jsem použil podobné modlitby, které zazněly ve Westminsterské katedrále. Stejná naděj na vykoupení, stejná prosba o odpuštění hříchů a prosba o milosrdenství. Jsem šťastný, že jsem dostal milost víry...

VE FOREST HILLS 19. ZÁŘÍ 2022
VÁŠ FR. ANTONÍN

příjemnou četbu

Svätý Béda Ctihodný

MV

Smrťou sv. Izidora Sevillského (r. 636) sa skončilo v západnom kresťanstve obdobie tzv. cirkevných otcov (na východe bol posledným cirkevným otcom sv. Ján Damascénsky, ktorého si predstavíme nabadúce). Títo významní svätci a geniálni cirkevní učители položili hlboké základy kresťanskej teológie a celkovo kresťanskej kultúry. Po nich až do konca 11. storočia nastala akási prechodná epocha. Pokresťančenie mladých európskych národov vytlačilo do popredia pastoračné a cirkevno-organizačné záujmy. Ani v tomto období nechýbali učení myslitelia, ale na

poli teológie a kresťanskej kultúry zostali ďaleko za cirkevnými učiteľmi predchádzajúceho veku. Výnimku tvorí anglický benediktínsky mních sv. Béda, nazývaný Ctihodný (Venerabilis).

Béda pochádzal z Northumbrie (Northumberland) v severovýchodnom Anglicku, kde sa narodil niekedy v rokoch 672-673. Pravdepodobne bol sirota, lebo - ako sám spomína - po dosiahnutí siedmeho roku ho dali príbuzní na výchovu do benediktínskeho kláštora Wearmouth. Bol to nový kláštor pri ústí rieky Wear, ku ktorému zakrátko pribudol ďalší v Jarrow, vzdialený iba 11 kilometrov. Obidva kláštory mali spoločného opáta (predstaveného).

Po otvorení kláštora Jarrow v roku 682 prešiel chlapec spolu s niekoľkými mníchmi do tohto nového strediska mníšskeho života, ktoré sa stalo jeho celoživotným domovom. Bédovým vychovávateľom bol opátov pomocník a neskôr jeho nástupca sv. Ceolfrih. Pod jeho vedením získal dorastajúci mladík bohaté a všestranné vedomosti, ako aj dobrú charakterovú a duchovnú výchovu. Takto mal dôležité predpoklady na to, aby sa z neho stal dobrý rehoľník a kňaz. Diakonské svätenie prijal pomerne skoro, už v 19-tich rokoch, avšak za kňaza bol vysvätený až ako 30-ročný.

Okrem modlitby a iných základných povinností mníšskeho života Bédá všetok svoj čas venoval štúdiu, vyučovaniu a písaniu. S mimoriadnym nadaním sa u neho spájala obdivuhodná usilovnosť, takže za svojho života urobil neuveriteľne veľa práce.

Už ako diakon začal písať gramatické a literárne diela, a to v próze aj vo veršoch. Písal väčšinou po latinsky, ale niektoré spisy zostavil v ľudovej reči. Medzi ne patrila aj nedokončený preklad Jánovho evanjelia, na ktorom pracoval ešte na smrteľnej posteli.

Bédá mal všestranné vedomosti a to sa odzrkadlilo aj v jeho literárnom odkaze. Nájdeme v ňom gramatické i rečnícke spisy, matematiku, zemepis, dejepis, astronómiu, prírodné vedy, básne, výklad Svätého písma, vieroučné a mravoučné otázky.

Najväčšiu časť zaberajú teologické diela, zvlášť výklad Svätého písma, a to v podobe komentárov a homílií. Bédá sa pritom opieral o staršie práce cirkevných otcov. No na rozdiel od ich prevažne alegorického, obrazného vysvetľovania, Bédá vyzdvihoval vieroučný a mravoučný zmysel biblických textov. K ľahšiemu porozumeniu biblie mu pomáhala veľmi dobrá znalosť biblickej gréčtiny a sčasti aj hebrejčiny.

Popri teologických dielach majú veľkú hodnotu Bédove historické spisy, zvlášť jeho anglické cirkevné dejiny *Historia Ecclesiastica Gentis Anglorum*. Bédá tu v piatich knihách predkladá dejiny Anglicka od čias Cézarových výbojov až do roku 731. Ide o veľmi cenné dielo, ktoré vyslúžilo jeho pôvodcovi názov "otec anglických dejín". Súčasníkom a neskorším generáciám dobre poslúžili aj Bédove životopisy svätých a osobitne martyrológium, v ktorom sa usiloval zachytiť základné historické údaje o utrpení a dátume smrti kresťanských mučeníkov.

Ako sme už naznačili, Bédá okrem malých výnimiek celý svoj život strávil v jarrowskom kláštore. Jednou z výnimiek bol niekoľkomesačný pobyt (asi r. 734) v Yorku, kde na pozvanie svojho bývalého žiaka, opáta-arcibiskupa Egberta, prednášal na vyššej kláštornej škole.

Sv. Bédá zomrel na sviatok Nanebovstúpenia Pána 26. mája 735, pápež Lev XIII. Mu priznal koncom 19. storočia titul učiteľa Cirkvi a tiež mu zasvätil v Ríme aj kolégium, kde dodnes študujú anglickí seminaristi a kňazi.

‘THIS ISN’T THE ONLY STOP ON THE TRAIN’

HOMILY FOR AUGUST 7, 2022,
19TH SUNDAY IN ORDINARY TIME

(Deacon Greg Kandra)

He was known as “the voice of summer” — Vincent Edward Scully, Vin Scully, simply the greatest sports announcer of all time. Voice of the Dodgers. A son of the Bronx. A graduate of Fordham. A devoted husband, father and Catholic. When he died last week, at the age of 94, we lost an American original.

But we also lost someone who announced more than just hits, runs and errors. In his way, Vin Scully also announced the Good News. And he understood, deeply, the point of this Gospel we just heard.

“Where your treasure is, there also will your heart be.”

The question before us this day:

Where is our treasure?

A few years ago, Vin Scully was honored with a Life Achievement Award at a conference of Catholic writers and editors. And he told this story.

In 1956, the Dodgers were invited to Japan for a series of games — and their famous announcer traveled with them. When the series was over, Vin Scully and some friends decided to fly back to the United States by way of Rome. One of Scully’s best friends was in the Knights of Malta. This friend was able to arrange a private audience with the Holy Father — Pope Pius XII. Scully was overjoyed and couldn’t wait to call his Irish mother and tell her he was about to meet the pope. “Oh, remember everything,” she told him. “I want to be able to feel like I was there.”

A few days later, the group arrived in Rome and went to the Vatican. At the appointed time, Scully and a group of 14 people were taken to a room outside the papal apartments. One of the people in the group was a player with the Dodgers, Ralph Branca, who had just gotten married, and was traveling with his bride, Ann. “We were told not to speak to the pope unless he spoke to us,” Scully remembered. “We were lined up and the pope started at one side and talked French and Italian. I think he talked a little German. Eventually, he came to the three of us. Ann, the young bride, broke the rule and spoke. She said, ‘Your Holiness, would you bless my family?’ Which he did. And then he turned to the player, Ralph Branca, and said, ‘Where are you from, my son?’”

Ralph said, ‘New Rochelle, New York, Your Holiness.’

‘Oh yes,’ the pope said, ‘I know where that is.’

“And now here’s the moment,” Scully said. “The pope started to turn to look to me, and believe me, my knees were trembling, my throat was dry, the palms were sweating and I was thinking, ‘Remember this for Ma,’

and the pope turned to me and looked at me and he said, ‘Are you with them?’ And I said ‘Yes.’ And he turned and walked away.”

That was Vin Scully’s brush with greatness. It wasn’t much of a story to tell his mother.

But he said that over the years, he came to understand that the answer to that question, “Are you with them?,” was actually something he was most proud of. Yes, he said. He was with them. He was with the people. The ones in the stands. The ones listening at home. The people who followed the games. He was one of them. He got to cheer the heroes and see history being made and announce it to the world. And he hoped he had done it well.

To make his point, he quoted part of this Gospel, and one of its most famous passages.

As he put it, “To whom much is given, a great deal is required.” And Vin Scully hoped that in the course of his life — by being “with them,” by serving the fans — he had been able to give what was required. He also hoped that at the end of his life, he would be seen as one who gave back to God what was required, someone who lived for what mattered. He concluded his talk by asking for someone to take a picture of all the priests and religious who were at the conference, so at the end of his life, he could show God the picture and say, “I’m with them.”

“Where your treasure is, there also will your heart be.”

Vin Scully was proud to show the world what he treasured — above all, his faith.

He leaned on it often. His father died when Vin was just four. Years later, his first wife, Joan, died of an accidental overdose when she was 35. His son, Michael, was later killed in a helicopter crash.

Scully said it was his faith that sustained him. He often mentioned his devotion to the Blessed Mother. “Her prayers are more powerful than those of the rest of heaven combined,” he once said. “No one was closer or more devoted to Christ on earth, so it only makes sense to see the same thing in heaven. Now, the Blessed Virgin seeks to help her spiritual children get home to spend eternity with her Son.”

If you want to know how we can achieve that, Christ this morning tells us. “Gird your loins, light your lamps. Be like servants who await the master’s return.”

Live in expectation for what is to come, for *who* is to come.

Store up treasure in heaven.

This reading continues the theme from last Sunday, when we heard the parable of the man who built a bigger barn for everything he owned, only to be told his life was about to end. These readings force us to ask ourselves: What are we collecting for? And why? Invest in what lasts. This shouldn’t shock us. We know what that means. That means invest your life in things like mercy. Forgiveness. Patience. Prayer. Hold fast to the two great commandments: loving God, loving our neighbor. Above all, invest in a life of faith. Faith: It’s a word we hear no less than six times in today’s second reading. It is the cornerstone of everything. Yet in our

faithless, disbelieving age, too many just shrug it off. They think, “I’ll worry about that later...”

This Gospel reminds us: we shouldn’t. We can’t. Later may never come. Reflecting on his life, Vin Scully once quoted a proverb I mentioned in my very first homily — delivered from this pulpit, the day after I was ordained:

“If you want to hear God laugh, tell him your plans.”

“You know,” Scully said, “we try to write our own script and it’s a mistake. There’s a script already written for us. Faith is the one thing that makes it work, makes me keep going. You appreciate what you’ve been given.” And he explained: “This isn’t the only stop on the train. There’s one big one we’re still waiting for. I think about that every week when I’m in line going up to receive Communion.” This day, as we get in line and prepare to receive Communion, Christ calls on each of us to remember the destiny, the judgement, the final stop that awaits us. He challenges us to take stock — to live in expectation, but to journey in hope, sustained by faith.

Vin Scully knew that.

“This isn’t the only stop on the train.”

We are meant for more.

And so it’s worth asking ourselves: Where do we hope to go?

What are we preparing for?

Where is our treasure?

Rev. Štefan Chanas - nový farár v kostele sv. Jana Nepomuckého

Jménem Krajanské rodiny v Astorii blahopřeji otci Štefanovi k jeho padesátým narodeninám a zároveň vyprošuji dary Ducha svätého pro jeho novou zodpovednú službu farára ve slovenském kostele.

Bůh Ti žehnej, Štěvo.

Fr. Antonín

Slávnostná omša uvedenia farára (tzv. inštalácia farára)

Msgr. Edmund Whalen, pomocný biskup newyorskej arcidiecézy, oficiálne uvedie o. **Štefana Chanasa** do úradu farára farnosti sv. Jána Nepomuckého – sv. Františky X. Cabrini pri sv. omši v nedeľu **9. októbra o 12:00 hod.** Všetci ste srdečne pozvaní aj na sv. omšu, aj na nasledovné pohostenie v hale a zábavu, pri ktorej spolu s ľudovou hudbou Pajtáši oslávime aj 50. narodeniny o. Štefana.

Biskup Václav Malý převzal v Plzni Cenu 1. června

Římskokatolický duchovní a pomocný biskup pražský Václav Malý získal v Plzni Cenu 1. června. Byla mu předána při slavnostním zasedání zastupitelstva konaného na počest 1. června 1953, kdy Plzeňané masově protestovali proti měnové reformě. Tehdy šlo o první vystoupení proti komunistickému režimu v Československu. Plzeň cenu uděluje za významný přínos k objasnění a prosazení principů demokracie, svobody a spravedlnosti, za důstojnou obhajobu lidských práv a svobod prostřednictvím tisku, rozhlasu a televize. Václav Malý má přímý vztah k Plzni, v letech 1977 a 1978 byl kaplanem na zdejším arciděkanství a administrátorem farnosti v Liticích.

„Všechny aktivity monsignora Václava Malého byly projevem statečného a odvážného postoje. Svědčily o jeho hlubokém zaujetí svobodou a lidskými právy. A přesvědčení, že za tyto hodnoty je nutné neustále usilovat i přes perzekuce, výslechy a věznění tehdejším normalizačním režimem. Svědčily o tom, že má význam se jako člověk, jako občan, postavit zlovůli mocných. I v době, která se jevila jako beznadějná, bez šance na její změnu. Svým konáním tak naplňoval výrok Václava Havla: ‚Naděje není přesvědčení, že něco dobře dopadne, ale jistota, že má něco smysl bez ohledu na to, jak to dopadne‘,“ uvedl primátor Pavel Šindelář, jenž podal návrh na ocenění Václava Malého na základě zaslaných návrhů ministra kultury Martina Baxy a pana Ivo Hucla.

„Na Plzeň mám kladné vzpomínky. Přirozeně nepříjemné bylo, že jsem byl sledován Státní bezpečností. Sídlil jsem tehdy zde na hlavním náměstí, na tehdejším arciděkanství, dnes je to Biskupství plzeňské. Setkával jsem se zde s lidmi nejen v kostele, ale i v rodinách, mohl jsem navštěvovat v soukromí mnoho výborných lidí. Setkal jsem se tu s lidmi statečnými, kteří nemarnili svůj život zbytečností. Takže mé vzpomínky i přes vnější nepříjemné prostředí jsou velmi dobré,“ řekl po předání ceny Václav Malý. Cenu získal i za prosazování principů demokracie. Ta podle jeho slov nikdy nebude hotovou záležitostí. „Záleží na každém z nás, na kolik demokraticky smýšlíme a jednáme, nakolik bereme vážně to, že máme být zodpovědnými občany, že máme chránit právo druhého a usilovat o spravedlnost pro všechny. A to je úkol na celý život a není jen na jednu generaci,“ dodal Václav Malý.

Parolin v OSN: Přestaňme používat termín "menšina"

Kardinál státní sekretář přednesl projev na jednání OSN na vysoké úrovni v New Yorku u příležitosti 30. výročí Deklarace práv osob patřících k národnostním, etnickým, náboženským a jazykovým menšinám.

Roberta Barbi – Vatican News (21. září 2022)

Odmítnout diskriminační používání termínu "menšina" pro označení menší části populace, protože vyvolává "pocity izolace a méněcennosti". K tomu vyzval kardinál státní sekretář Pietro Parolin ve svém projevu na zasedání OSN na vysoké úrovni v New Yorku u příležitosti 30. výročí přijetí Deklarace o právech osob patřících k národnostním nebo etnickým, náboženským a jazykovým menšinám. Kardinál zdůraznil, že při používání pojmů jako "většina" nebo "menšina" v současném jazyce je třeba mít na paměti, že tyto pojmy nesmí narušit zásadu, na níž jsou založena lidská práva a základní svobody, tedy že "všichni jsou si rovni v důstojnosti, a proto mají stejná práva".

Křesťané jsou nejpronásledovanější skupinou na světě

Potvrzení vlastní identity a život v míru s ostatními jsou podle kardinála Parolina aspirace, které sdílejí všechny etnické, náboženské a jazykové menšiny na celém světě, takže jejich obrana nemůže nerespektovat zásady, jako je ochrana existence, nevylučování, nediskriminace a neasimilace. Svatý stolec tedy podle státního sekretáře s velkým znepokojením konstatuje, že křesťané jsou nejpronásledovanější skupinou na světě, a to nejen v zemích, kde tvoří menšinu: "Odhaduje se, že asi 360 milionů křesťanů v 76 zemích trpí diskriminací, násilím a pronásledováním kvůli své víře," říká, "což je jasné porušení základního práva na svobodu myšlení, svědomí a náboženského vyznání". Je to diskriminace, kterou bohužel trpí i jiné náboženské menšiny.

Identita se posiluje v dialogu s těmi, kteří nejsou jako my

Pro ochranu a podporu lidských práv osob patřících k menšinám na národnostním, etnickém, náboženském nebo jazykovém základě je pak zásadní přijetí "kultury dialogu" jako cesty vpřed, přijetí vzájemné spolupráce jako kodexu chování a vzájemného porozumění jako metody. "Identita a dialog nejsou neslučitelné póly," uzavřel Parolin, "naše identita se posiluje a obohacuje dialogem s těmi, kdo nejsou jako my."

UDÁLOSTI VE ZKRATCE

30. srpna - zemřel Michal Gorbačov. Přispěl k pádu komunismu a rozpadu Sovětského svazu.

8. září - zemřela britská královna Alžběta II..Vládla 70 let. Na trůn po ní usedl její nejstarší syn, který si zvolil jméno Karel III.

15. září - na slávnost Sedembolestnej Panny Márie oslávilo Pápežské slovenské kolégium sv. Cyrila a Metoda v Ríme 25. výročie svojho založenia. Hlavným celebrantom pri oltári bol hosť z USA, greensburský biskup Mons. Larry Kulick, ktorý sa s hrdosťou hlási k slovenským koreňom.

15. září - „Nastala hodina, kdy je třeba se probudit z fanatismu, který znesvěcuje a porušuje každé náboženské vyznání,“ zdůraznil papež před účastníky mezináboženského kongresu v Nur-Sultanu. V hlavním městě Kazachstánu byl František tři dny, setkal se také s členy menšinové katolické komunity.

19. září - „v rámci reorganizace byl k 19. září zrušen post výkonného ředitele Arcibiskupství pražského,“ napsal pro Lidovky.cz Jiří Prinz, tiskový mluvčí Graubnera.

19. září - Konference katolických biskupů USA (USCCB) vydala závěrečnou zprávu shrnující desetiměsíční synodální proces v diecézích latinské církve ve Spojených státech. "Národní syntéza", která je k dispozici v angličtině a španělštině, byla vydána 19. září a představuje završení diecézní fáze Synody o synodalitě 2021-2023 svolané papežem Františkem.

21. září - papežovy myšlenky se na závěr generální audience stále znovu upírají k Ukrajině a jejímu lidu. Před odchodem věřících shromážděných na Svatopetrském náměstí František znovu se zármutkem upozorňuje na "strašlivou situaci umučené Ukrajiny". A vypráví o misi svého almužníka, kardinála Konrada Krajewského, kterého již počtvrté vyslal do země, aby se přiblížil lidem těžce zkoušeným konfliktem s Ruskem. Nebezpečí na vlastní kůži zažil kardinál i minulou sobotu, kdy riskoval vlastní život, protože jeho mikrobús převážející potraviny a růžence od papeže se nedaleko Záporoží dostal pod palbu, ale k vážným následkům nedošlo a pomoc dorazila na místo určení.

12. října - u příležitosti podzimního zasedání COMECE a v souvislosti s českým předsednictvím v Radě EU zvou evropští biskupové unijních zemí srdečně na „Mši za Evropu“. Uskuteční se v kostele Notre Dame des Victoires au Sablon v Bruselu, a to ve středu 12. října 2022 v 19 hodin. Bohoslužbu budou společně slavit biskupští delegáti všech 27 členských zemí EU. Českou republiku při COMECE zastupuje královéhradecký biskup Jan Vokál, který je také místopředsedou této organizace.

ÚMYSLY MŠÍ SVATÝCH V ŘÍJNU 2022

datum	úmysl	dárce
2.10.	Za zemřelé Franka a Dagmar Fialovy	manželé Sádlíkovi
9.10.	Za pana děkana Ludvíka Kuse	Marta Hnízdova
12.10.	Za uzdravení a Boží ochranu pro Stephnie Maier	manželé Sádlíkovi
16.10.	Za rodiče Klusáčkovy	B. A J. Kowalykovi
17.10.	Za zemřelé rodiče Smrčkovy a Pavlicovy	Božena a Peter Smrčka
19.10.	Za Josephine Orgon	Marta Hnízdova
23.10.	Za nemocnou Jiřinu Anderle	manželé Sádlíkovi
24.10.	Za zemřelou Martu Bláhovu	Libuše Král
26.10.	Za Rev. Jozefa Chovance	Marta Hnízdova
30.10.	Za Alphonsa Brože	Marta Hnízdova
31.10.	Za zemřelou Martu Bláhovou	Milada Hanák

BLAHOPŘEJEME

v říjnu oslaví narozeniny: Stanislav Kotyza 1. října, Radka Petrová 6. října, Vít Fojtík 6. října, Marie Sedláčková 9. října, Milo Wartownik 9. října, Jarda Nehybka 13. října, Petr Wolf 24. října, Margaret Holubář 26. října, Marie Jelínková jr. 30. října.

DĚKUJEME ZA PODPORU ČASOPISU A ČESKÉ MISIE

Stanislav Kotyza, manželé Brabcovi, Škrkoňovi, Josef Brett, Zdenka a Zdenek Sádlíkovi, Alena Kanka, Bohdana a Jiřina Kowalykovi, Věra Truhlár.

MOUDROSTI

Morality severed from its religious source is like cut flowers placed in a vase. It will flourish for a short time, but without the enacted praise of God, it will fade quickly enough.

Will Herberg

ZVON vydává Czech Catholic Mission in NYC, Inc 110-06 Queens Blvd. Forest Hills, NY 11375
 Tel: (718) 575 8959 - šeky na podporu pro časopis a misi: Czech Catholic Mission in NYC - na mše svaté: Rev. Antonín Kocurek - Krajanské bohoslužby jsou každou neděli v 10.30 am v dolním kostele Panny Marie Karmelské 23-25 Newtown Ave, Astoria NY příležitost ke sv. zpovědi před i po mši svaté. Po bohoslužbách následuje společné pohoštění v Parish Hall - adresa českého kněze: Rev. Antonín Kocurek, 110-06 Queens Blvd., Forest Hills, NY 11375 Tel: (718) 575 8959
 E-mail: zvonnews@gmail.com web: www.zvon.info
 Slovenská mše sv. každou neděli v 10.15 u sv. Jana Nepomuckého na Manhattanu (1st Ave a 66th St.) <http://www.luxnewyork.net>

Redaktoři Rádía Svobodná Evropa před zahájením vysílání, zleva Ivan Binar, ředitel českého vysílání Rádio Svobodná Evropa Pavel Pecháček, Odřej Konrád a Jan Jůn | foto: Michal Doležal, ČTK

Prostor. Překládal a redigoval specializované zprávy ze střední a východní Evropy pro agenturu Bloomberg. V Londýně mnoho let publikoval s otcem Langem “Londýnské Listy”.

Jako autor se Jan Jůn zaměřoval na mezinárodní vztahy a politické dění zejména v západní Evropě, pozornost však věnoval i událostem v jihovýchodní Asii a v Afghánistánu. Dlouhodobě se jako publicista zabýval také astronomií, o níž připravoval rozhlasové pořady a psal články pro popularizační časopis Vesmír.

V roce 1999 získal Cenu Ferdinanda Peroutky.

Jan Jůn byl dlouholetý spolupracovník a přítel zakladatele londýnského Velehradu otce Langa S.J. a členů Správní rady Velehradu. Často na Velehradě zajímavě přednášel na rozmanitá témata.

V sobotu 23. července zemřel v Londýně redaktor

Velehradského Z(S)pravodaje Jan Jůn.

Vystudoval Fakultu sociálních věd a žurnalistiky Univerzity Karlovy. V Československu pracoval jako redaktor v deníku Svobodné slovo, v nakladatelství Avicenum. Po emigraci byl redaktor nebo šéfredaktor britských časopisů *Time & Tide*, *Property Monthly Review* a *Property Gazette*.

Později působil jako redaktor českého vysílání rozhlasové stanice Svobodné Evropy v Mnichově. S touto stanicí se po sametové revoluci přesunul do Prahy, kde se podílel na jejím společném vysílání s Českým rozhlasem v podobě programu Český rozhlas 6. S rozhlasem nadále spolupracoval jako externí komentátor a londýnský korespondent redakce analytické publicistiky. Publikoval své texty v časopisech Přítomnost, Vesmír nebo revue